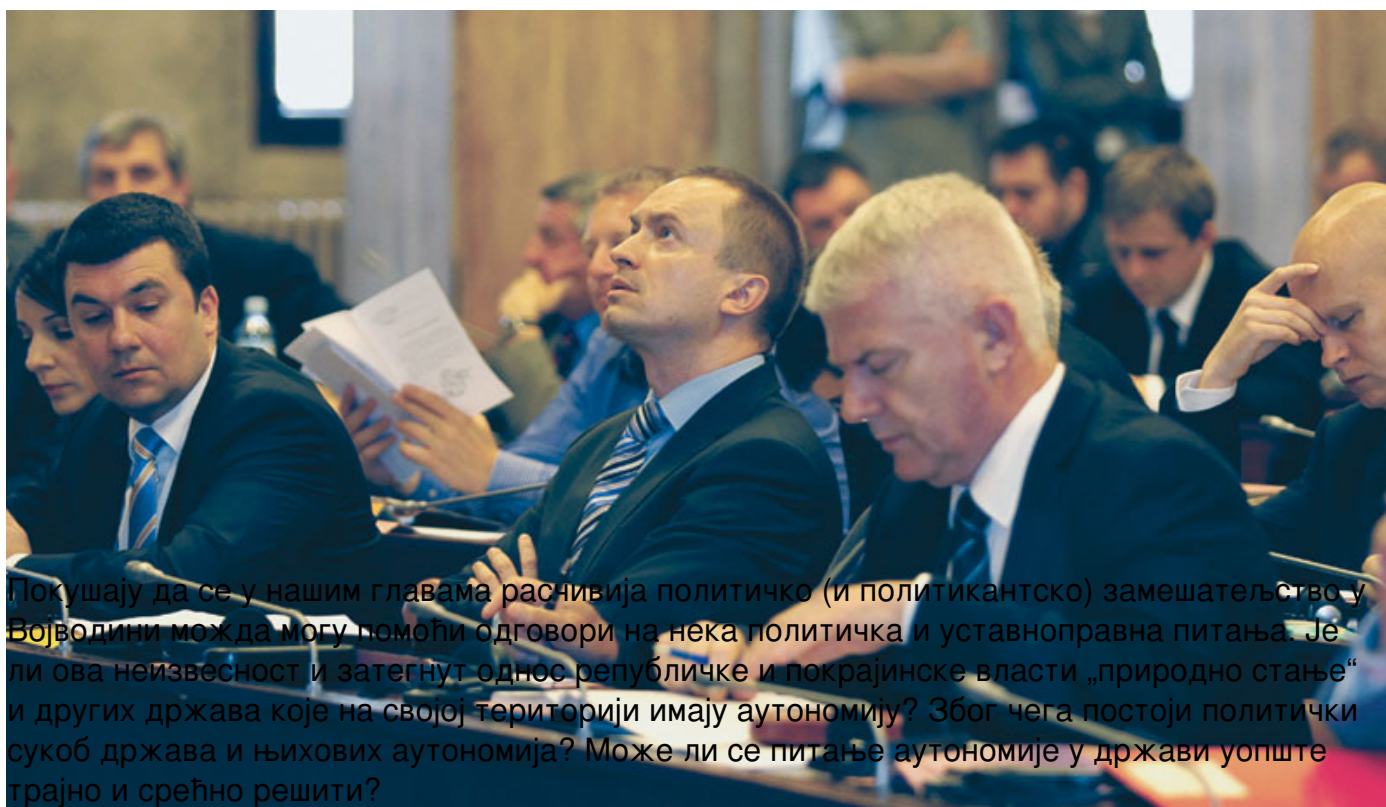

Шта ће Војводини декларације?

Пише: Слободан Орловић
среда, 01 октобар 2014 11:02

Овогодишњој политичкој сеанси у Покрајини Војводини не види се краја. Управо је усвојена још једна скупштинска декларација покрајинске власти о потреби промене Устава („Декларација о потреби за покретање поступка измене Устава Републике Србије или доношење новог Устава Републике Србије“ – „...о потреби за покретање...“ је језички сасвим рогобатно). Декларација је, без могућности да силом права буде спроведена, обеснажен акт лишен циља (Покрајина није овлашћени предлагач промене Устава), трајности и, на концу, значаја. Само нова епизода о уобличавању покрајинске власти - о чему нас од пролетос тако ревносно, готово у реалном времену, информишу медији у Покрајини („Дневник“ поготово). Зановљене изјаве високих и мање високих војвођанских политичара о договору на помолу, о новој а старој коалицији, сасвим другачијој већини, концентрационој влади „народнога спаса“, довеле су обичног грађанина дотле да се више не сећа ни кад је ово почело, ни због чега, а поготово је тешко да појми кад ће политичка агонија престати и где то води. Ако и мало боље погледа он је сигуран само у једно - види да се са мењањем власти дешава ама баш ништа.

Покушају да се у нашим главама расчивија политичко (и политикантско) замешатељство у Војводини можда могу помоћи одговори на нека политичка и уставноправна питања. Је ли ова неизвесност и затегнут однос републичке и покрајинске власти „природно стање“ и других држава које на својој територији имају аутономију? Због чега постоји политички сукоб држава и њихових аутономија? Може ли се питање аутономије у држави уопште трајно и срећно решити?

Србија је, пак, по односу који имају републичка и покрајинске власти сасвим нарочита, самом чињеницом да је Покрајина Косово и Метохија готово изван нашег правног

Шта ће Војводини декларације?

Пише: Слободан Орловић
среда, 01 октобар 2014 11:02

поретка

Питање аутономије је и у другим државама више мање отворена књига. Међу невеликим бројем држава које имају аутономне јединице (десетак у Европи) у већини њих се непрестано потеже питање колико је аутономних права и надлежности довољно? Између осталих, за тим савршеним одговором трага Шпанија са Каталонијом и Баскијом, Италија са Трентином - Јужним Тиролом или са Венетом, Данска, Финска и Португалија са својим острвима (Гренланд, Фарска острва, Аландска острва, Мадеира), Уједињено Краљевство са Шкотском и Северном Ирском, велику Руску Федерацију да и не помињем. Иако однос централне и регионалне власти у тим државама има боље и лошије периоде (посебно у Шпанији), он не узурпира политички живот толико да држава са муком функционише. Србија је, пак, по односу који имају републичка и покрајинске власти сасвим нарочита, самом чињеницом да је Покрајина Косово и Метохија готово изван нашег правног поретка. Али и да занемаримо статус Космета, Србија је и по односу републичке и војвођанске покрајинске власти другачија у односу на регионалне државе Запада. У Србији, уколико државну и покрајинску власт не творе истобојне коалиције и политичке странке, и обично дневно питање врло лако прераста у громко празнословље о „историјском праву“, посебностима „грађанки и грађана Војводине“, настанку, останку, опстанку аутономије, којечијим новцима и сл. У последњој деценији се политичко затезање па попуштање већ толико учесталило да је републичко-покрајински политички сукоб постао наше „природно стање“. Такво да је у неколико махова чак наговештавало могућност да угрози редовно функционисање уставноправног поретка. А то ни сада није искључено.

Шта ће Војводини декларације?

Пише: Слободан Орловић
среда, 01 октобар 2014 11:02

